

[Landbrugsministeren.]

lesorganisation, der har anmodet om det, men hvis det ærede Medlem tror, at det er til Fordel for Mejeriernes snævre økonomiske Interesser, saa er dette slet ikke Tilfældet. Det ærede Medlem maa erindre, at lige saa vel som det i Øjeblikket er forbudt Margarinefabrikkerne at fremstille Smør, saaledes er det ogsaa forbudt Mejerierne at fremstille Margarine. Saa kan det ærede Medlem maaske sige: Ja, men det har Mejerierne ingen Interesse af. Men dertil vil jeg dog bemærke, at det er der mange Mejerier, der har Interesse af. Det har ikke været saa almindeligt for Andelsmejeriernes Vedkommende, fordi de har den Forstaaelse, at dette gaar ikke an, thi vi ødelægger helt vort Smørs Renommé, hvis Mejerierne begynder at fabrikere Margarine. Men der er mange private Mejerier, som i høj Grad har Lyst til at have Margarinefabrikation ved Siden af, som ogsaa har prøvet paa det, og som vi har maattet skride ind imod, fordi de paa den anden Side af et smalt Fortov anlagde en Margarinefabrik og lod deres Mandskab gaa frem og tilbage. Men Fristelsen er blevet meget større for Mejerierne, efter at disse nye flydende Margarinestoffer er kommet frem, og jeg kan betro det ærede Medlem, at dem, vi særlig har maattet skride ind imod her, er netop Mejerierne. Da denne Fedtemulsion, dette flydende Margarinestof kom frem, blev det først og fremmest anvendt som Fodermiddel, og der blev gjort gældende: dette er noget for Mejerierne, de sparer deres Sødmælk, de kan lave en kunstig Sødmælk og en kunstig Fløde paa Mejerierne, og denne Vare er glimrende baade til Kalve og Svin. Og de kan allerbedst gennemføre det paa Mejerierne; Mælkevojnene fører naturlig Sødmælk til Mejerierne og kan saa tage den kunstige Mælk eller Fløde med hjem til Kalve eller Grise. Der var mange Mejerier, ikke blot private, men ogsaa Andelsmejerier, som sagde: Dette er noget, der kan spares mange Penge paa. Det var en Selvfølge, at vi maatte udstede absolut Forbud derimod. Hvis det var rygtedes, at noget saadant kunde tænkes, at der foregik en Fremstilling af kunstig Mælk paa danske Mejerier, vilde det have været ganske ødelæggende, samtidig med at den Adskillelse, som er en Hovedregel for Produktionen, var blevet brudt. Landbrugsministeriet har med Støtte fra Mejeriernes Organisation, hvad jeg paaskønner denne Organisation for, maattet fare haardt frem mod Mejerierne. Der har været installeret

betydelige Anlæg, inden Tilsynet har opdaget det, men selvfølgelig har vi saa øjeblikkelig sagt: Dette er absolut forbudt. Den Fordel, der kunde være for Landbrugerne hele Landet over ved at lade denne Fremstilling ske paa deres Mejerier, har man absolut nægtet dem; der er intet Mejeri, som maa fremstille Margarine hverken i fast eller i flydende Form. Men saa siger vi omvendt: De, der vil beskæftige sig med at fremstille Margarine, hvad enten det nu er i fast eller flydende Skikkelse, har selvfølgelig Lov til det, men de maa ikke ogsaa beskæftige sig med at lave Smør, ej heller maa de til Salg fremstille Mælk eller Fløde. Hvis det ærede Medlem vil tænke det igennem og netop tænke paa Forbrugernes Interesse, føler jeg mig overbevist om efter den saglige Maade, det ærede Medlem har taget denne Sag paa, at det ærede Medlem vil se, at der er noget stærkt i dette Standpunkt, og at der er en stor Fare, saa snart vi begynder at pille ved det. Det er ikke for at skabe Monopol, det er ikke for at give den ene Part en Fordel fremfor den anden, men det er for at holde den rene Linie, som blev fastlagt ved vor første Smør- og Margarine Lovgivning, og som det er nødvendigt nu at udvide, efter at man er gaaet over til at fremstille flydende Margarine. I Virkeligheden er Forbrugernes Interesse egentlig større for det flydende Stofs Vedkommende end for det fastes, fordi det er saa meget lettere her at vildlede Forbrugerne, hvis der ikke passes paa i saa Henseende. Naturligvis knytter der sig ogsaa betydelige Eksportinteresser til, at vi fastholder en fuldstændig Adskillelse mellem Fremstilling af Margarine og Fremstilling af Smør.

Det ærede Medlem beklagede sig over, at Lovforslaget var fremsat i samme Skikkelse som i Fjor, og mente, at jeg i hvert Tilfælde nok kunde have ændret Bestemmelsen om de 2 Aar som Overgangstid for Margarinefabrikkerne. Hertil vil jeg sige, at hvis man i Landstinget maatte skønne det ønskeligt, er jeg villig til at forhandle om en Forlængelse af de 2 Aar — det tror jeg, at jeg allerede ved en tidligere Lejlighed har sagt —, men derfra og til, at man ved Genfremsættelsen af et Lovforslag skulde ændre det paa et saadant enkelt Punkt, er der alligevel et Spring. Det ærede Medlem vil vide, at det er en almindelig Fremgangsmaade vedrørende et Lovforslag, der ikke naar at blive færdigbehandlet i en Samling, og hvorover Udvalget ikke har afgivet Betænkning, at